



# PŮLNĚ NA PŮL

BULLETIN SÍŤ MATEŘSKÝCH CENTER V ČESKÉ REPUBLICE

CENA **ZDARMA** Kč

ČÍSLO **5-6/2007** BŘEZEN

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem EU a státním rozpočtem České republiky.  
Zpravodaj vychází v rámci projektu EU EQUAL „Půl na půl - rovné příležitosti žen a mužů“  
<http://www.rovneprilozitosti.cz>



**půl  
na  
půl**

ROVNÉ  
PŘÍLEŽITOSTI  
ŽEN A MUŽŮ



# OBSAH

<b>OBSAH</b>	2
<b>DOPIS OD</b> Dany Hubálkové	3
<b>SÍŤ VE VŠECH PÁDECH</b>	4
<ul style="list-style-type: none"><li>• Komunitní plánování</li><li>• Všechno, co jsem se naučila, naučila jsem se v mateřském centru</li></ul>	
<b>15. VÝROČÍ VZNIKU MATEŘSKÝCH CENTER V ČR</b>	
<ul style="list-style-type: none"><li>• Strom mateřských center slaví patnácté narozeniny</li><li>• Ruka, která hýbe kolébkou, hýbe celým světem</li></ul>	
<b>JAK SE ŽIJE V MATEŘSKÝCH CENTRECH</b>	7
<ul style="list-style-type: none"><li>• Vypněte televizi – pojdte do divadla</li><li>• Každá změna je dobrá</li><li>• Centrum pomoci rodinám s dětmi z vícečetných porodů</li></ul>	
<b>ZA NAŠIMI HUMNY</b>	9
<ul style="list-style-type: none"><li>• Mezinárodní kampaň “How do we want to raise our children” očima české maminky</li></ul>	
<b>PŮL NA PŮL - ROVNÉ PŘÍLEŽITOSTI ŽEN A MUŽŮ</b>	11
<ul style="list-style-type: none"><li>• Řekněte nám svůj příběh</li><li>• Nová publikace – Reprodukční práva žen a mužů</li><li>• Knihovna 21. století</li><li>• Přednášky v Gender Studies</li><li>• Je důležité pracovat koncepčně - rozhovor s Petrou Štěpovou z MC Dobříšek</li></ul>	
<b>ŽENA MEZI PARAGRAFY, ROZUMEM A CITEM</b>	14
<ul style="list-style-type: none"><li>• Výběr z nejčastějších dotazů</li><li>• Komunikace v rodině – Ilona Špaňhelová</li></ul>	
<b>ZKUŠENOSTI, O KTERÝCH SE NEMLUVÍ</b>	17
<ul style="list-style-type: none"><li>• Co nevíte o vícerčatech</li></ul>	
<b>VÝMĚNA ZKUŠENOSTÍ</b>	18
<ul style="list-style-type: none"><li>• Kulaté stoly – osvědčený nástroj komunikace</li><li>• Z mateřského centra na radnici</li><li>• Jak jsme naskočily do rozjetého vlaku</li><li>• Hlídkání maminek</li></ul>	
<b>NÁPADY Z MATEŘSKÝCH CENTER PRO MATEŘSKÁ CENTRA</b>	22
<ul style="list-style-type: none"><li>• Hedvábné obrázky – radost pro nás i naše děti</li></ul>	

# DOPIS OD DANY HUBÁLKOVÉ



Milé kolegyně v MC!

Každý z nás má potřebu komunikovat. Někdo více a někdo méně. Někdo sděluje jen nejdůležitější informace, někdo používá komunikaci jako prostředek vyzdvihnout sám sebe před ostatními. Někdo používá komunikaci jako příležitost poznat druhého a poučit se. Vše záleží na tom, jak nasloucháme, zda jsme schopni se otevřít jinému názoru a zamyslíme se nad ním. Konfliktní komunikací nazýváme situaci, kdy dojde k rozporu, při, či jakémukoliv nesouladu. Vyřešit vzniklý konflikt se dá několika způsoby. Ať už formou konfrontace, která se často pojí s agresí a snahou být lepší než někdo druhý, nebo únikem – popřením – negací, tedy ne přímo řešením, ale spíše odsunutím problému, anebo další možností - prostým řešením problému.

Pokud spolu komunikuje více osob, vzájemně se respektujících, pak jejich jednání je typicky skupinová neboli diskusní komunikace, která vytváří složitější komunikační sítě. Takto přicházíme do styku s komunikací v našich mateřských centrech, ale nejen tam, i v rámci celé Sítě mateřských center. Pokud se ale jedná o komunikaci soutěživou, s cílem překonat druhého a hájit jenom své vlastní zájmy, je velmi těžké se někdy domluvit. Snadnější domluva je, když jde o komunikaci spolupracující a kooperativní.

Když sleduji Vaši neúnavnou práci v centrech, určitě převládá tato spolupracující komunikace. Komunikace slouží nejen k prostému sdělení faktů, ale i k výměně citů, významů, poznání. Přeji nám všem, abychom si vzájemně naslouchali, respektovali své otevřené názory a aby převažovala ta komunikace tvůrčí a spolupracující. Jen ta nás povede dopředu.

*Dana Hubálková*

*Dana Hubálková  
viceprezidentka Sítě MC v ČR  
pro oblast Vnitřní komunikace*



# SÍŤ VE VŠECH PÁDECH SÍŤ MATEŘSKÝCH CENTER V ČESKÉ REPUBLICĚ

## KOMUNITNÍ PLÁNOVÁNÍ

Komunitní plánování rozhýbalo města a kraje, dokonce i mateřská centra. Velmi často dochází k zaměňování pojmů, pod komunitním plánováním si mnozí představují jen komunitní plánování sociálních služeb. Mateřská centra jsou místy směřována k tomu, aby změnila původní zaměření své činnosti a přizpůsobovala své aktivity požadavkům zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, pokud chtějí být účastníky na komunitním plánování. Jejich hlavní náplní však poskytování sociálních služeb není a nikdy nebylo. Cílem mateřských center není pomoc a podpora osob, které se ocitly v nepříznivé sociální situaci tak, jak je tomu u poskytovatelů sociálních služeb, ale zejména prevence sociálního vyloučení rodičů, zejména matek na mateřské a rodičovské dovolené, které řádně a celodenně pečují o své děti. Mateřská centra jsou založena na principech rodinné svépomoci a vzájemné službě, poskytují společenství, solidaritu a otevřenost všem generacím. Nejsou přitom poskytovateli sociálních služeb a ani tudíž nemohou o akreditaci dle zákona o sociálních službách žádat.

Mateřská centra patří mezi služby na podporu rodiny. Služby na podporu rodiny je relativně nově se utvářející kategorie služeb, Ministerstvo práce a sociálních věcí se v souladu s prioritami současné vlády v oblasti rodinné politiky na takové služby zaměřuje. Na systému akreditací či certifikací, které by mohly fungovat podobně jako v oblasti sociálních služeb, se teprve pracuje. Odbor rodinné politiky a rovnosti žen a mužů na MPSV zahájil přípravu standardů kvality jako předpokladu další akreditace pro tyto služby, Síť mateřských center se také na této práci podílí.

Mateřským centrům by tedy v zapojení do komunitního plánování nemělo nic bránit. Konec konců všechny služby by měly v obcích fungovat v součinnosti. Dokonce nic nebrání spolupráci služeb pro rodinu se sociálními službami, kdy sociální službu poskytovanou v mateřském centru jistí odborný asistent.

## VŠECHNO, CO JSEM SE NAUČILA, NAUČILA JSEM SE V MATEŘSKÉM CENTRU

Ve společenském povědomí bývá mateřská dovolená vnímaná často jako období, kdy žena nic nedělá a tudíž nerozvíjí svoje schopnosti. Návrat do zaměstnání se stává pak strašákem pro mnohé matky na mateřské dovolené. Zatímco matky pečující o děti jsou „jenom“ doma, jejich bezdětné vrstevnice budují kariéru a postavení. Nikdo se nepozastává nad samotným termínem „dovolená“. Mateřská dovolená obnáší nepřetržitě pracovní vytížení včetně čtyř hodin denně bez nároku na pracovní volno, často i bez nároku na pochvalu či ocenění. Zaměstnavatel, který „dovolí“ odejít ženě ze zaměstnání, aby mohla pečovat o dítě, jí musí do čtyř let vzít zpět do zaměstnání a do tří let dokonce na původní místo. Ale běda ženě, která se rozhodne zůstat s dětmi doma déle! Ta bývá v soutěži o pracovní místo s bezdětnými ženami (o mužích nemluvě) diskvalifikována předem, ale to se samozřejmě nikdy nedozví, proto se nemůže bránit. Zaměstnavatelé, kteří nepochopí, že dovednosti získané během mateřské dovolené se pro ně mohou stát zlatým dolem, budou i nadále elegantně odmítat matky po mateřské dovolené.

Monika Jaeckel, která stála u zrodu mateřských center v Německu, stála také u zrodu „rodičovských kompetencí“. Tak se označují v Německu a v Rakousku schopnosti, které rodič (u nás povětšinou matka) získává během období, kterému se říká „rodičovská dovolená“.

V poslední době přibývá mateřských center, která pomáhají obavám rodičů z návratu do zaměstnání zmírňovat. Pořádají pro ně nejrůznější semináře, aby si mohli rozšířit své profesní dovednosti v oboru informačních technologií, zlepšili jazykové schopnosti nebo se dokázali připravit na přijímací pohovor při hledání nového pracovního místa. Vedle této pomoci bychom se však měli zaměřit i na uznávání zmíněných rodičovských kompetencí.

Síť mateřských center se pokusí dovést snahu o pochopení a uznání, že mateřská (případně rodičovská dovolená) může být obdobím aktivního vzdělávání, aniž bychom na to měli certifikát, do dalšího rozměru. Chtěli bychom, aby práce koordinátorky v mateřském centru a dalších žen, které se podílejí na chodu centra, mohla být uznávána jako praxe. Ten, kdo založil mateřské centrum a kdo se podílí na jeho chodu, získává nedocenitelné schopnosti v managementu, v komunikaci, ve fundraisingu, ve finančním řízení, public relations a mohla bych vyjmenovávat další dovednosti.

Věřím tomu, že se nám postupem času podaří najít partnera na prosazování praxe v mateřském centru jako kvalifikace, kterou zaměstnavatelé budou oceňovat.

---

## 15. VÝROČÍ VZNIKU MATEŘSKÝCH CENTER V ČR

### STROM MATEŘSKÝCH CENTER SLAVÍ PATNÁCTÉ NAROZENINY

Před patnácti lety padlo seménko myšlenky mateřských center v naší zemi na úrodnou půdu, ale nebylo jasné, jaké budou podmínky k jeho vzklíčení a dalšímu růstu, co z něho vyroste.

Když se dnes procházím událostmi kolem růstu a zrání mateřských center, vybavují se mi většinou krásné chvíle, které jsme prožívali ve společenství našeho centra v Praze Na Poříčí, návštěvy dalších center, která postupně vznikala, i ony slavné okamžiky, kdy se podařila nějaká dobrá akce na veřejnosti a také samozřejmě úspěchy v komunikaci s úřady a odborníky.

Bylo by však pošetilé se tvářit, že každý den zářilo slunce a že se občas nepříhaly mraky, ba dokonce bouře. Ostatně dlouhodobý pobyt na slunci unavuje, bez deště by seménko nevzklíčilo a strom nevyrostl. Náš košatý strom přečkal i bouře, které prověřily jeho pevnost, a rozkvetl pestrobarevnými květy mateřských center, letos slibuje bohatou sklizeň.

A tak je důvod k oslavám, Síť MC v ČR přijala 15. výročí jako příležitost k zastavení a ohlédnutí se za minulými léty, jako příležitost potěšit se tím, co všechno jsme dokázali, jako příležitost ukázat veřejnosti, co všechno umíme. Zvolili jsme podobu celoroční kampaně, při které každý měsíc v roce nějakou

akcí vážně, případně i s humorem upozorníme na přínos mateřských center pro společnost, otevřeme problémy, se kterými se musejí rodiny s dětmi potýkat, oceníme všechny, kdo se na činnosti center významně podílejí... V listopadu završíme oslavy 3. kongresem MC v ČR.

## RUKA, KTERÁ HÝBE KOLÉBKOU, HÝBE CELÝM SVĚTEM *CELOROČNÍ KAMPAŇ V RÁMCI OSLAV 15. VÝROČÍ VZNIKU MATEŘSKÝCH CENTER V ČR*

Kampaň má tři základní cíle. Jednak propagaci mateřských center a Síť mateřských center v ČR mezi odbornou a širší veřejností, za druhé další prohloubení spolupráce mezi mateřskými centry, Síť mateřských center v ČR, místní samosprávou, odborníky a dalšími partnery včetně ziskového sektoru, posledním cílem je zmapování historie mateřských center v ČR.

Jednotlivé aktivity kampaně budou probíhat v průběhu ledna až prosince 2007. Zahrnují oblasti, jichž se činnost mateřských center dotýká. Časově se prolínají tak, jak se prolínají roční období se zvyklostnými tradicemi a nejrůznějšími významnými dny. Díky širokému záběru činnosti mateřských center dochází k prolínání zákonitě i v obsahové rovině.

### **Mateřská centra a rodina**

Prvotní cíl MC spočívá v podpoře rodiny, v posilování partnerských vztahů, v posilování hodnot rodiny, úlohy rodičů a mateřské role ženy ve společnosti. Proto kampaň zahrnuje oslavy dnů matek, rodiny, dětí a otců. Jednotlivá MC zvolí vlastní formu oslav, většina z nich takové oslavy pořádá již tradičně. Novinkou bude snaha o větší zapojení otců nejen v rodině, ale i v MC. Síť mateřských center v ČR (dále Síť) se stala partnerem mezinárodní kampaně Národní týden manželství a Ligy otevřených mužů. Od dubna mohou MC pořádát výstavu aranžovaných fotografií, na kterých budou vyfotografováni aktéři podle fotografií z archivů MC. Nejlepší fotografie pak budou vystaveny během 3. kongresu MC v ČR v listopadu 2007.

### **Mateřská centra a společnost v komunitě**

Během patnáctileté existence MC v naší zemi se programová náplň rozšířila za „zdi“ center do života komunity. MC usilují o zlepšování podmínek života

rodin v místě svého působení a obohacují svými aktivitami kulturní nabídku. Síť připravila několik kampaní, jednotlivá MC se v kampaních propojí ve své snaze ovlivňovat dění v obcích.

Pokračuje kampaň na posílení rodiny ve společnosti a na podporu prorodinné politiky „Společnost přátelská rodině“, oceňování bude probíhat na místní, krajské i celorepublikové úrovni. V rámci kampaně „Jak se žije s kočárky“ bylo kontrolováno plnění slibů na řešení nedostatků v mobilitě s kočárkem ve městě z prvního kola, které proběhlo v roce 2006. V průběhu „Masopustního týdne“ se mateřská centra soustředila na obnovování lidových tradičních zvyků. Kampaň „Dětská hřiště dnes a přistě?“ bude mapovat stav dětských hřišť.

### **Mateřská centra a politika**

Bez spolupráce obcí, krajů a v neposlední řadě i MPSV by nebylo možné rozvíjet činnost MC a zvyšovat jejich přínos pro společnost. Síť se v celoroční kampani rozhodla posílit a upevnit vztahy MC se státní správou a samosprávou na všech úrovních a propagovat mateřská centra jako služby na podporu rodiny. Začala takzvaným „Tříkrálovým dopisem“ hejtmanům s poděkováním a výzvou k další spolupráci, především na komunitním plánování. V průběhu roku se pokusíme zmapovat spolupráci s

obecními a krajskými úřady. Nad výsledky mapování se pak sejdou zástupkyně z center s představiteli obcí a krajů u „Kulatých stolů“.

### **Mateřská centra a Síť mateřských center**

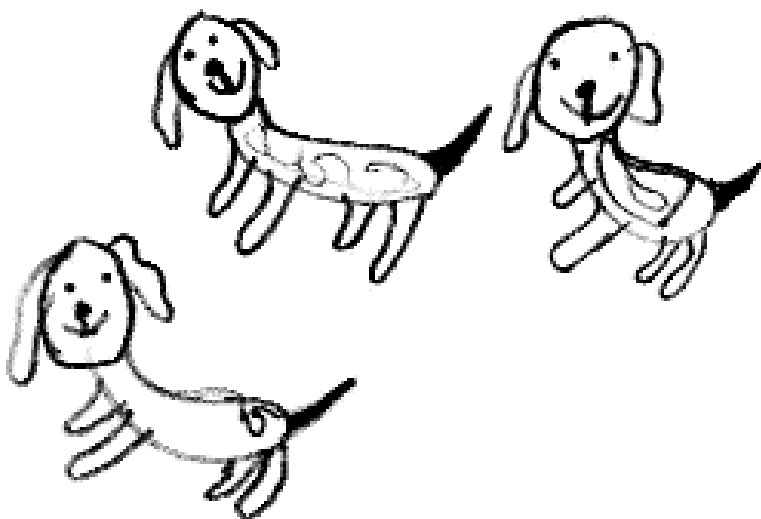
Mezi hlavní úkoly Sítě patří metodické vedení a podpora mateřských center a pomoc při vzniku center nových. Síť dosud nemá podklady k této činnosti v písemné podobě, proto vydá publikaci, která bude obsahovat manuály pro práci v MC od A do Z a která bude sloužit zakladatelkám, koordinátorkám a manažerkám v mateřských centrech.

Síť rovněž vydá narozeninový kalendář s daty „narozenin“ jednotlivých MC, který bude sloužit jako kalendář pro centra i jako PR materiál.

### **Mateřská centra jako fenomén občanské společnosti**

Mateřská centra se během patnácti let stala významným fenoménem občanské společnosti. Síť MC v ČR by chtěla na tuto skutečnost upozornit výzkumem vlivu MC na společnost a jejich přínosu společnosti z nejrůznějších úhlů pohledu. Výsledky výzkumu bychom chtěli prezentovat na 3. kongresu MC v ČR v listopadu 2007.

*Rut Kolínská,  
prezidentka Sítě mateřských center v ČR*



# JAK SE ŽIJE V MATEŘSKÝCH CENTRECH



## VYPNĚTE TELEVIZI, POJĎTE DO DIVADLA

*Tak to je název projektu, který se zrodil v létě roku 2006 v hlavách maminek semilského Centra pro rodinu M.E.D. Projekt reaguje na mizivou nabídku kulturního vyžití pro rodiny s dětmi v Semilech. Nenajdete zde ani kino ani divadlo, bazén, koupaliště či zimní stadion. Nové povolení vedení města plánuje sice obrát k lepšímu, nicméně my jsme nečekaly a pokusily se k zlepšení přispět hned a vlastními silami. Naším cílem bylo vytvořit nabídku pro SPOLEČNĚ PROŽITKY celé rodiny.*

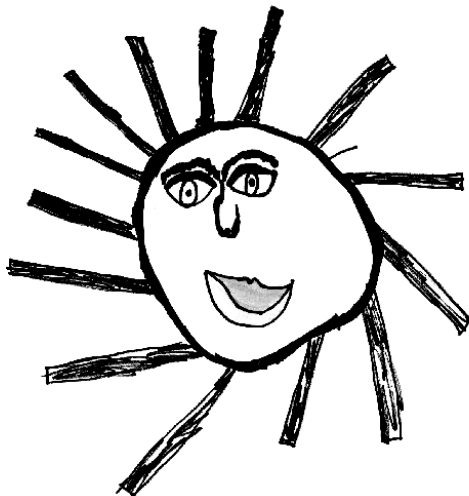
Vymyslely jsme tedy následující plán, jehož realizace je nyní, v polovině února, již téměř u konce. Každý měsíc v zimním období od listopadu do března připraví CPR M.E.D. pohádku pro děti s rodiči. Velmi nám vyšlo vstříc vedení města Semily, když nám k tomuto záměru propůjčilo zdarma divadelní sál na radnici.

A teď už „stačilo“ pohádky vybrat, upravit texty, nazkoušet (po nocích), nacvičit písničky, vyrobit kulisy, jindy zas loutky a kostýmy... A pak už jsme za zataženou oponou a s bušícími srdci čekaly, zda přijde vůbec někdo jiný než naše vlastní děti. Ukázalo se, že jsme „trefily hřebíček na hlavičku“, že hlad po takovéto akci v Semilech je veliký, neboť sál je vždy plný do posledního místečka. Po představení vždy čeká na malé i velké diváky kavárnička s dobrůtkami od maminek a těší nás, že do kavárničky začaly přispívat i maminky z řad divaček! S jedním představením (J. Čapek – O pejskovi a kočičce) jsme se vydaly i na „šňůru“ po semilských školkách a společně s dalším (Dobrý den, babičko a dědečku, aneb pohádky od Františka – na motivy poezie pro děti Františka Hrubína) bychom je rády předvedly na plánovaném festivalku pro školy a školky v červnu tohoto roku. V únoru jsme se divadelním představením Malované pohádky, které předvedl s kolegyní semilský divadelní nadšenec pan Lindner, připojily k Masopustnímu týdnu v MC v rámci oslav 15. výročí MC v ČR.

Zhodnocení projektu ještě není úplné, ale už teď je možno říci, že se vydařil a rozhodně jsme se na něm mnoho věcí naučily (kromě příležitosti hrát OPRAVDOVÉ divadlo též mnoho věcí organizačních), určitě hodně napomohl zviditelnění centra a v neposlední řadě věřím, že potěšil semilské děti a rodiče!

Co vidím jako obtíž, je časová náročnost (příprava kulisy, loutek životní velikosti, zkoušení – minimálně 10 zkoušek na představení), i celkem náročná organizace (plakátky, pozvánky v tisku, zajištění prostor, provoz kavárničky – ale podobné věci dobře znáte!)

Už teď začínáme uvažovat o druhém ročníku tohoto projektu, uvidíme, jaká bude jeho podoba!



*Iva Hlušíková,  
Centrum pro rodinu M.E.D., Semily*

## KAŽDÁ ZMĚNA JE DOBRÁ

*Tímto heslem nás nedávno podpořila naše přítelkyně, maminka, lektorka, sponzor a skvělá duše, Alenka, když jsme procházeli pro nás asi nejtěžším obdobím v našem MC.*

Zažily jsme toho s děvčaty mnoho hezkého, překvapivého, úspěšného a euforického, ale dnes můžu říci, že velkou zkouškou pro všechny členy byl loňský podzim a zima. Na svých cestách po mateřských centrech a při návštěvách členek z jiných MC jsme slyšely vyprávět mnohé: „...nemáme prostory, ale fungujeme provizorně, ...nemáme peníze, ale nějak to zvládáme, ...rozpadá se nám výbor a odcházejí nám členky, ...nechodí k nám maminky...“. My jsme takové potíže skoro neznali, prostory jsme měli a krásné, o sponzory jsme neměli nouzi, stmelené jsme byly, a že mamiči odcházely po MD do práce, bylo přirozené, maminky chodily nové. Ale pak se stalo něco, co všechny překvapilo. A mě nejvíce.

Zažila jsem tzv. vyhoření v práci v MC, děvčata statečně odolávala mé stagnaci, držela Mateřídoušku neustále nad vodou a trpělivě vyčkávala, jestli se vzpamatují. Nakonec po dlouhé době „nejasna“ jsem na profesionální Valné hromadě v lednu tohoto roku opustila dobrovolně svou funkci statutárního zástupce, předsedkyně MC členky výkonné rady. Do toho se nám začal řídit náš azyl v DPS, ve kterém si třičtvrtě obyvatelů tohoto domu stěžovalo na hluk a měli pocit, že na naše aktivity finančně doplácí. Po takřka nekonečných jednáních, vysvětlováních a velkém nervovém vypětí odcházíme z těchto prostor, město nám poskytlo jiné a letos jsme se zabydleli v „nových“, jiných a snad do budoucna šťastných prostorech.

Jen díky veliké houževnatosti dvou neúnavných maminek, kterým samozřejmě pomáhalo mnoho dobrovolnic, můžu říci, že je to nejtěžší za námi. Mateřídouška prožívá obrodu, mění nejen své vedení a místo působnosti, ale i své logo. V dubnu 2007 oslaví naše MC Mateřídouška 4. narozeniny a i na nich se budeme mít čím chlubit. Tím vším chci říci, že i když máme někdy pocit, že si hrabeme na dno či se k němu blížíme, díky opravdovým přátelům se od něj odrazíme nebo se k němu ani nedostaneme, protože nás „guma přátel“, vrátí zpět a nepustí. A pokud se budete potýkat s potížemi, vězte, že bez nich to nejde, ale pokud je zdoláme, bude lépe. Vydržme!!!

*Monika Machanová, MC Mateřídouška, Hejnice*

## CENTRUM POMOCI RODINÁM S DĚTMI Z VÍCEČETNÝCH PORODŮ

*V odpoledních hodinách dne 9. ledna 2007, přesně 12 let poté, co se konala první schůzka klubu dvojčat v MC YMCA, slavnostně otevřelo občanské sdružení Klub dvojčat a vícečat Centrum pomoci rodinám s dětmi z vícečetných porodů na Praze 5 nedaleko Anděla.*

Na slavnostním otevření promluvil senátor Martin Mejstřík a symbolicky přestříhl stuhu. Otevření se zúčastnilo na třicet členů Klubu dvojčat, zástupci sponzorů a spolupracovníků z jiných neziskových organizací a značný zájem projevila i média včetně televizi. Po třech a půl letech čekání na rekonstrukci prostor se maminky s dvojčaty a trojčaty konečně dočkaly místa, kde najdou radu, pomoc a podporu.

V přízemních bezbariérových prostorách, kam se vejdou i maminky se širokým kočárkem, bude Klub provozovat poradenské služby (laktiční, psychologické, pedagogické a sociální poradenství), pořádat pravidelné přednášky pro budoucí rodiče a rodiče s dvojčaty a bude zde zázemí Klubu dvojčat a vícečat. Maminky s dvojčaty i dospívající a dospělá dvojčata zde naleznou každý všední den informace o činnosti Klubu a jeho akcích, mohou si zde zakoupit knihu o vývoji a výchově dvojčat, materiály vydané Klubem (brožury a Zpravodaje) nebo se jen přijít světit se svými starostmi či radostmi. K dispozici je knihovna s literaturou zaměřenou na „dvojčecí“ včetně diplomových prací na téma dvojčata.

Více se o Klubu dvojčat a vícečat můžete dozvědět na [www.dvojcata.cz](http://www.dvojcata.cz).

*Klára Rulíková, Klub dvojčat a vícečat, Praha 5*



# ZA NAŠIMI HUMNY “HOW DO WE WANT TO RAISE OUR CHILDREN”



## MEZINÁRODNÍ KONFERENCE “HOW DO WE WANT TO RAISE OUR CHILDREN” BRATISLAVA 17.- 20. LISTOPADU 2006

*Loňské konference „Jak chceme vychovávat naše děti“ se zúčastnily za Sít MC v ČR kromě Kláry Smolíkové, která své zážitky popsala v minulém čísle časopisu Půl na půl, Monika Petruchová, Petra Houšková a Rut Kolínská. Sestavu české delegace doplňoval i Petřín malý Jeník a aby se Petra mohla podílet aktivně na programu konference, pečoval o něho jeho tatínek, skvělý manžel Petry. Jistě si zejména čtenářky dovedou představit, že tato mužská dvojka se stala trochu exotickou atrakcí. A tak díky Petříně manželovi se můžeme začíst do zpráv ze tří workshopů či diskusních skupin, kterých se účastnila.*

### VÝSLEDKY WORKSHOPU NA TÉMA: MC JAKO UNIVERZITA RODIČOVSTVÍ

Workshop byl věnován tématům a otázkám, které byly součástí kampaně „Jak chceme vychovávat naše děti“:

Otázka č. 1 – V čem je MC unikátní ?

Otázka č. 2 – Jaké zkušenosti může získat dítě v MC oproti domácímu prostředí?

Otázka č. 3 – V čem je MC rozdílné od jiných předškolních zařízení?

Otázka č. 4 – Co se mohou navíc v MC naučit rodiče?

Otázka č. 5 – Jaké další příležitosti nabízí MC?

Několikahodinová společná práce matek z různých koutů světa (Slovensko, Česko, Keňa, Burundi, Jamajka, Rusko, Holandsko) přinesla mnoho odpovědí na uvedené otázky, rozvinula bohaté diskuse a sdílení zkušeností. Porovnávání názorů žen z MC (Slovensko, Česko) a žen, které teprve chtějí MC zakládat a pocházejí ze zcela jiného etnického prostředí, bylo více než zajímavé. Posuďte sami:

Zkušenost z Keni

*Otázka diskriminace žen a mužů je známá i u nás, ale určitě řešíme jiné záležitosti než je společenské postavení žen podle pohlaví jejich dětí, pokud zde žena nemá mužského potomka, pak je společensky velmi ponížena. Ženě je ve společnosti určen pouze jeden úkol – výchova dětí. Pokud je výchova úspěšná – dítě je chytré, vzdělané, pak je „určitě takto chytré po otci“, pokud ale naopak dítě nedosáhne vzdělání, pak je „vždy neúspěšné po matce.“*

Zkušenost z Burundi

*Jak si hrají místní děti? Úplně jinak než ty naše. A hračky? Takové slovo ve slovníku ani nemají, „hračky“ jsou předměty, které si najdou a čas tráví běháním, skákáním, lezením apod. Jen syn Beatricie, která byla s námi ve skupině, vlastní takovou vzácnost, jako je míč, protože jeho maminka přeci jen více cestuje než maminky ostatních dětí.*

Neméně zajímavé bylo i zhodnocení zkušenosti z ČR a SR na téma otcové a MC. Pro otce a jejich přístup k MC jsme našli 5 kategorií:

- otec BRBLA

- otec BRBLA, který ale pomáhá MC

- otec, který pomáhá, zapojuje se aktivně do činnosti MC

- otec, který akceptuje MC a akceptuje návštěvu své ženy a dětí v MC

- otec, který odmítá MC a neakceptuje jeho činnost

Milé ženy, kterého otce máte doma vy? Nebo najdete další kategorie?

## **VÝSLEDKY WORKSHOPU NA TÉMA: ZVEŘEJŇOVÁNÍ A PROSAZOVÁNÍ – ZVYŠOVÁNÍ VEŘEJNÉHO POVĚDOMÍ O HLASU MATKY V RODIČOVSTVÍ**

Workshop na toto téma byl zaměřen především na oblast publicity a obhajoby zájmů veřejných a soukromých a dále se široce zabýval průběhem kampaně “How do we want to raise our Children” na Slovensku. Spíše než obecné teze, které zde byly uváděny, mi připadá pro vás čtenáře a čtenářky zajímavé se podílet o několik podnětů, na základě kterých se rozvinula diskuse a možná, že vyvolají i diskusi ve vašem MC:

Je živoucí ještě tradiční model rodiny?

*Táta, máma a děti – v západních zemích jsou již zcela běžné nové modely rodin a stále více pronikají i do našeho prostředí (rodiny homosexuálních partnerů, rodiny osamělých matek, rodiny, kde dítě už nemá jen 1 otce a z toho vyplývá jiný počet babiček, tetiček, sestřenic – členů širší rodiny).*

MC jako místa prevence vzniku krizových životních i osobních situací

*Naše MC jsou otevřena mnohem širšímu spektru rodin, v západních zemích jsou často už pro užší skupinu matek s určitým problémem (osamělé, cizinky).*

Výchova synů v Čechách?

*Umíme vychovávat k rovným příležitostem? Nemají synové větší privilegia? Vychováváme syny a dcery stejně?*

Pokud mohu na závěr svých dvou příspěvků uvést svůj osobní pocit, se kterým jsem z konference odjížděla, pak jsem odjížděla s hrdostí, že jsem byla alespoň pár dní součástí tak velkého a úžasně pestrého ženského společenství, kde rodina, děti a jejich výchova patří k tomu nejdůležitějšímu a hlavním zájmem všech je výchova šťastných a zdravých dětí. A pak jsem také odjížděla s velmi dobrým pocitem, že mateřská centra v ČR jsou opravdu „dobrá“ a že se máme čím chlubit.

## **VÝSLEDKY WORKSHOPU: PRŮBĚH KAMPANĚ – SLOVENSKÉ ZKUŠENOSTI**

MC chtějí mít vliv, komunikovat, prosazovat své názory a vyjednávat s médii, školstvím a vzděláváním, úřady, vládou, legislativou, samosprávou

### **Co se podařilo v rámci kampaně**

- Vyvolat diskusi – uspořádat diskusní kluby v MC
- Zpracovat reporty z diskusí
- Vyškolení falicitátory pro vedení diskusních klubů v MC
- Vést emailové konference falicitátorů
- Zajistit trénink falicitátorů
- Zorganizovat setkání pracovních týmů falicitátorů (dílní výstupy se připravovaly každé dva měsíce)
- Uspořádat konferenci
- Vytvořit www prezentaci

### **Problémy v kampani**

- Málo času na diskusi
- Nedostatek času na zpracování reportů
- Málo peněz na organizaci diskusních klubů
- Chybí statistické zhodnocení - souhrnná zpráva
- Nedostatečně vysvětlený smysl kampaně na jejím počátku, slabá komunikace s MC
- Chybí vytyčení dalších cílů – Co bude dál? Jaká je další etapa? Jasná definice dalších kroků
- Nedostatečná medializace celé kampaně

### **Pozitiva kampaně**

- Vytvoření diskusních klubů
- Význam sdělení od matek, otců - důležitost hlasu rodičů

### **Návrhy na hlavní cíle kampaně**

- Obhájení opodstatnění existence MC
- Získání veřejného uznání aktivit MC
- Orientovat se na nové zdroje (ziskovou sféru)
- Dostat MC do širšího sociálního systému organizací při zachování jejich nezávislosti

# PŮL NA PŮL ROVNÉ PŘÍLEŽITOSTI ŽEN A MUŽŮ



## ŘEKNĚTE NÁM SVŮJ PŘÍBĚH!

Jedním ze žhavých témat současnosti je sladování osobního a pracovního života a postavení rodičů na trhu práce. Existuje řada statistik, vznikají odborné práce, ale nás zajímají vaše skutečné příběhy. Máte zkušenosti s hledáním práce po rodičovské dovolené nebo s diskriminací na trhu práce? Máte tipy, jak dobře sladovat osobní a pracovní život, či jak se vyhnout problémům s tím spojeným? Napište nám. Nejzajímavější příběhy zveřejníme (pokud budete chtít, anonymně) a odměníme drobnými cenami.

Na vaše příspěvky se těšíme.

Příspěvky zasílejte na: [linda.sokacova@genderstudies.cz](mailto:linda.sokacova@genderstudies.cz) nebo na Linda Sokačová, Gender Studies, Gorazdova 20, 120 00 Praha 2 a obálku označte heslem „Řekněte nám svůj příběh“.

## REPRODUKČNÍ PRÁVA ŽEN A MUŽŮ

Zajímáte se aktivně o otázky spojené s porodnictvím, těhotenstvím a vzděláváním v těchto oblastech? Pak právě pro Vás jsou určeny novinky z Gender Studies: informační leták „Rozhodujte o sobě samy!“ a publikace „Reprodukční práva žen a mužů“, která se zaměřuje na práva rodičů před/ při a po porodu, genetický screening a sexuální výchovu. Na vzniku těchto materiálů spolupracovaly s Gender Studies porodní asistentka Ivana Königsmarková z Unie porodních asistentek a Petra Sovová z Hnutí za aktivní mateřství. Pokud máte o publikaci zájem, objednejte si ji na e-mailu [linda.sokacova@genderstudies.cz](mailto:linda.sokacova@genderstudies.cz) nebo na telefonu 224 915 666.

## KNIOVNA 21. STOLETÍ

### **Knihovní fondy Gender Studies, o.p.s.**

Vztahy mezi muži a ženami jsou základním stavebním kamenem celé společnosti. Dynamika a změny těchto vztahů určují směr, jakým se společnost bude ubírat. Od dob Elišky Krásnohorské, která je považována za jednu z prvních bojovnic za ženská práva, se postavení žen v rodině i společnosti zásadně změnilo. Ženy rozhodují o svém životě, ovlivňují vědu, politiku, jsou úspěšné ve vedoucích funkcích. Přesto je o změnu postojů k ženám sváděn neustále velký boj. Nejde o osamělé a odvážné aktivity několika osvětlených žen, jde o ovlivňování celé společnosti. Dokud dochází k sexuálnímu obtěžování na pracovišti, domácímu násilí, dokud ženy dostávají za stejnou práci nižší plat než muži, dokud se stává, že žena není přijata do zaměstnání jen proto, že má děti a je ženou, budou muset ženy i muži i nadále usilovat o změny.

Postavením žen, jejich právy a nároky, stejně jako ženami na historickém i kulturním pozadí, se velmi podrobně zabývá knihovna obecně prospěšné společnosti Gender Studies, která se za 15 let rozrostla v největší knihovnu svého druhu ve střední a východní Evropě. Více než 7000 knih převážně v anglickém, českém a německém jazyce hledá odpovědi na otázky z feministické teorie, popisuje historii ženského hnutí, rozebírá ženská a mužská studia, pojmenovává a odhaluje násilí na ženách, zabývá se genderovými aspekty sociologie, filozofie, náboženství, psychologie, rodiny, politického života a práva, resp. legislativy. V knihovně lze najít samozřejmě také beletrii, ve které se daná témata setkávají a prolínají. Součástí fondu knihovny jsou i česká i cizojazyčná periodika a šedá literatura (zprávy z konferencí, seminářů, firemní literatura...).

Unikátní součástí knihovny je sbírka cenných literárních materiálů a dokumentů z počátků ženského hnutí v Čechách (Archiv Elišky Krásnohorské). Knihovna disponuje přístupem do elektronické databáze, v níž lze nalézt plná znění článků ze současných světových akademických a neakademických periodik. Knihovna také spravuje tematickou databázi studentských bakalářských a diplomových prací z mnoha univerzit v ČR. Elektronická podoba knihovny (on-line katalog, recenze knih) je k dispozici na: [www.feminismus.cz](http://www.feminismus.cz), [www.genderstudies.cz](http://www.genderstudies.cz).

V době, která je zahlcena informacemi, je nemožné všechno znát, ale je důležité vědět, kde informace získávat. V tomto smyslu je knihovna Gender Studies, o.p.s inspirativní platformou.

Knihovna Gender Studies, o.p.s., Gorazdova 20, 120 00 Praha 2,  
tel.: 224 915 666, e-mail: knihovna@genderstudies.cz.  
Součástí knihovny je také informační centrum a bezplatné právní poradenství:  
www.rovneprilezitosti.cz, 224 91 53 33.

## **Přednášky v Gender Studies, o.p.s**

Duben 2007

17.4. 2007 v 18:00 - Lenka Bennerová, „Ženy v politice“

Více informací na: magdalena.hornova@genderstudies.cz.

## **JE DŮLEŽITÉ PRACOVAT KONCEPČNĚ**

### **- rozhovor s Petrou Štěpovou z MC Dobříšek**

*Asi budete znát mateřská a rodičovská centra a Síť mateřských center v ČR. V říjnu a listopadu se v některých centrech ve Středočeském kraji konaly semináře zaměřené na rozvoj počítačových dovedností, podnikání a získávání prostředků ze strukturálních fondů. Na jednom z nich, v Dobříši, jsme si popovídaly s Petrou Štěpovou, koordinátorkou MC Dobříšek a sítě 17 mateřských center Středočeského kraje. Ta měla také celý kurz organizačně na starosti a skvěle ho zvládla.*

### **Jaké největší přínosy podle Vás mají kurzy zaměřené na informační a komunikační technologie, podnikání a fundraising? Mají nějaký smysl?**

Ženy si zvyšují sebevědomí. Přicházejí s obavami, zda kurzy vůbec zvládnou, ale odcházejí bohatší o nové znalosti, případně si rozšíří stávající. Lépe se zorientují na trhu práce, zjistí nové možnosti, inspirují se příklady dobré praxe. Přínosný je i skvěle zajištěný doprovodný servis kurzů: dostupnost i v menších městech, vhodný čas i termín, zajištěné hlídání dětí v herně MC, občerstvení, kvalitní učebny, odborní lektori, výukové materiály, skripta, cd, včetně certifikátu pro absolventky. Vše připraveno velmi profesionálně a navíc nabízeno bezplatně z Evropského sociálního fondu. Myslím, že se tím zvyšuje prestiž pořádajících organizací a EU vůbec. Pro mnohé je to první pozitivní osobní zkušenost v souvislosti s členstvím České republiky v EU.

Tyto a podobné semináře jsou určitě velkým přínosem a mohou velmi ovlivnit budoucí kariéru a život ženy absolventky. Jsou velmi dostupné, může je absolvovat žena na mateřské a či rodičovské dovolené, což je velká výhoda, nemusí se začít vzdělávat až po návratu do zaměstnání, příp. si tak může udržovat svoji profesi.

### **Jaké jsou největší problémy, ale také výzvy, kterým čelí rodiče v České republice?**

Osobně považuji mateřskou a rodičovskou za dostatečně dlouhou. Nevidím řešení ve zvyšování porodného ani příspěvků sociálních dávek. Vnímám to pouze jako náplast na nízkou porodnost, která ale neléčí její příčinu. Vnímám obecně velký tlak společnosti na všestrannost matky, která obvykle z větší části zajišťuje chod domácnosti, pracuje na plný úvazek a vychovává děti. Být dobrá znamená zvládat všechno perfektně a sama. Pokud si jsem schopná díky svému příjmu zaplatit úklid bytu nebo žehlení apod., tak mnou okolí opovrhne. Největším problémem je ale současný status quo možnosti zkrácených či dělených úvazků, naprostá nepodpora zaměstnavatelů např. daňovými úlevami, dotacemi apod. Při kratším úvazku by měly být také zachovány i ostatní zaměstnanecké výhody.

## Co podle Vás může pozitivně ovlivňovat postavení rodičů v ČR?

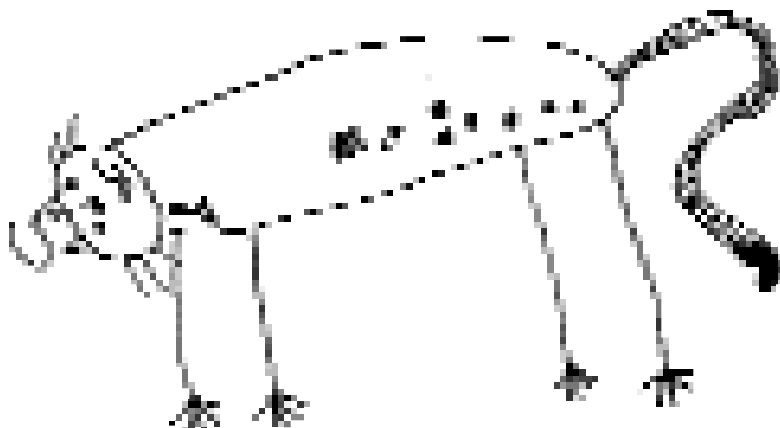
Aktivní lobbying na všech úrovních. Vracet matky na trh práce, pokud nemají možnost flexibilních úvazků, které zajistí důstojné finanční ohodnocení, je krátkozrakým řešením. S tím přímo souvisí podpora zaměstnavatelů. Dobrým příkladem ze zahraničí je pro rodiče s tříletými dětmi možnost místo čtyř hodin denně dávat děti do mateřské školky a čerpat stejný počet hodin z tzv. časové banky. A to v průběhu několika let. Rodiče tak mohou část rodičovské dovolené čerpat např. v době, kdy jde dítě do první třídy a je potřeba jej doprovázet. To teprve umožní pracovat většímu množství především žen na částečný úvazek při rodičovské dovolené. Pokud do práce dojdíte, těžko stihnete dítě odvést a vyzvednout a mezi tím odpracovat někde zhruba dvě hodiny. Kde Vás taktó zaměstnají nebo komu se to vyplatí? A kolik žen doma dělá korektury, překládá nebo zpracovává účetnictví?

## Jaké konkrétní aktivity mohou přispět k lepšímu sladování soukromého a pracovního života a uplatnění matek a otců na trhu práce ? v ekonomickém životě? Co by konkrétně pomohlo zlepšit postavení rodičů ve společnosti? Jakých služeb se nedostává?

Je to k nevíře, ale často se rodičům nepodaří umístit dítě do mateřské školky dle svého výběru nebo v místě bydliště. Dodnes existují případy v menších obcích, že dítě načerno zapíšete do mateřské školy hned po jeho narození. V našem městě, kde je osm tisíc obyvatel, přibylo za poslední rok tři sta rodin. To může znamenat příliv minimálně několika desítek dětí do mateřských a základních škol. Současné tři mateřské školky ve městě ale mají kapacitu plnou. Tyto věci nejsou koncepčně řešeny. Staví se nové byty bez obslužnosti a navazujících služeb. Často se setkávám s poptávkou rodičů po hlídání dětí mladších než tři roky - tzv. jeslí. Osobně si chci vychovávat děti raději sama, ale chápu, že se rodiče můžou ocitnout v situaci, kdy nutně potřebují dítě umístit do jeslí a nabídka této služby určitě chybí.

Stačilo by také změnit úplně zdánlivou maličkost a to je definice rodinného vstupného, tak jak je vnímána standardně většinou institucí: doposud je chápáno jako dva dospělí se dvěma dětmi. To diskriminuje vícečetné rodiny. A je to naprosto nevyhovující. Stát by to stálo minimum, údajně pro to neexistuje žádná směrnice, ale je to zažitý zvyk, který by bylo prospěšné změnit. Možná by pomohla celorepubliková kampaň a mnoho státních i soukromých subjektů by se připojilo ke změně samo bez nařízení.

*Linda a Světlana Sokačovy, Gender Studies, o.p.s.*





# ŽENA MEZI PARAGRAFY, ROZUMEM A CITEM...

Bezplatné právní poradenství zaměřené na rovnost příležitostí na trhu práce je poskytováno prostřednictvím telefonické linky v úterý 9.00 – 11.00 hod. a v pátek 16.30 – 18.30 hod. na číslech 224 913 350, 774 913 350, osobního (předem domluveného) setkání a především prostřednictvím on-line webové poradny (<http://www.rovneprilezitosti.cz>).

## NA VAŠE DOTAZY ODPOVÍDAJÍ:

### Ana Králíková Lužaić

se narodila 1976 v Sarajevu, Bosna a Hercegovina, vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Už za studií spolupracovala s organizací Člověk v tísni a účastnila se příprav filmových festivalů v Banja Luce (Bosna a Hercegovina) a Praze. V současné době pracuje jako advokátní koncipientka v advokátní kanceláři Sophos a spolupracuje zejména s Gender Studies. V oblasti práva se zaměřuje zejména na právo pracovní a rodinné, zvláště pak na oblast prosazování rovných příležitostí.

### Ivana Spoustová

se narodila v roce 1964 v Praze, vystudovala v Praze vysokou školu ekonomickou (1986) a právnickou fakultu Univerzity Karlovy (2005). Pracovala jako obchodní ředitelka, vyučovala na střední škole angličtinu, ekonomii a právo. Již více než tři roky spolupracuje s neziskovou organizací profem a v rámci projektu AdvoCats for Woman se zaměřuje na poskytování přímé právní pomoci ženám - obětem (nejen) domácího násilí včetně jejich zastupování u soudů. Autorsky se podílí na vypracování odborných publikací vydávaných organizací profem. V oblasti práva se zaměřuje zejména na právo rodinné a trestní a na oblast porušování práv žen v naší republice.

## VÝBĚR Z NEJČASTĚJŠÍCH DOTAZŮ

### DISKRIMINACE SPOJENÁ S MATEŘSKOU / RODIČOVSKOU DOVOLENOU

*Otázka: Dobrý den, ráda bych se zeptala, zda je nějak omezená možnost výdělku, který by probíhal současně s pobíráním příspěvku k rodičovství (tedy po půl roce věku dítěte). Mohu mít příjem od svého zaměstnavatele a zároveň pobírat rodičovský příspěvek, pokud budu s dítětem doma já nebo jiný rodinný příslušník? Dítě v té době nebude v jeslích nebo ve školce. Děkuji a přeji hezký den.*

Odpověď: V současné době může rodič při pobírání rodičovského příspěvku zlepšovat výdělečnou činnost sociální situaci rodiny. Musí však zajistit péči o dítě jinou zletilou osobou. Můžete tedy mít příjem.

*Otázka: Dobrý den, chtěla bych se zeptat, jak mám postupovat? Dne 1.8.2007 mi končí tříletá rodičov-*

*ská dovolená, chtěla bych požádat zaměstnavatele o prodloužení na čtyři roky. Co proto mám udělat, co všechno v žádosti napsat? Slyšela jsem, že můj zaměstnavatel rád neprodlužuje a raději přistupuje na možnost ukončení pracovního poměru, ale chci tu žádost zkusit, nárok na to mám? Jinak se už nechci vrátit zpět na stejnou firmu, jaká výpověď po ukončení rodičovské dovolené je nejvhodnější? Předem děkuji a přeji hezký den.*

Odpověď: Na neplacené volno po dobu čtvrtého roku rodičovské dovolené není právní nárok, zaměstnavatel opravdu nemusí vaši žádosti vyhovět. Pak jste povinna nastoupit do zaměstnání. Zaměstnanec nemusí ve své výpovědi uvádět žádný důvod, výpověď můžete proto dát i bez udání důvodu. Pracovní poměr lze ukončit i dohodou, což bývá vždy nejvhodnější, zvláště pokud již nechcete do stávajícího zaměstnání nastoupit.

## KOMUNIKACE V RODINĚ

Při jedné návštěvě rodiny se mi ukázal tento obrázek:

*Maminka v kuchyni vařila večeři, měla puštěnou televizi a v ní probíhal její oblíbený podvečerní seriál. Její čtyřletý syn si hrál v pokojíku. Měl k tomu puštěné video, kde se odehrávaly akční boje mezi jednou a druhou stranou. Maminka dovařila večeři, připravila na stůl talíře a zamyšleně s pohledem na televizi volá na syna: „Kubo, pojď už!“ Kuba nic, mydlí panáčky v pokojíku, kteří právě svádějí podobný boj jako hrdinové v televizi. Maminka znovu volá: „Kubo, pojď už!“ A zasněně se dívá, jak přiběh v televizi dopadne. Kuba neslyší. Maminka vletí do pokojíku a...*

Možná že se vám to také někdy stalo, že jste byli svědky takové komunikace v rodině. Možná že ne. Pojďme se podívat na to, jaká by správná komunikace v rodině měla být.

Základem pro učení se komunikace je postřeh, pozorování a vnímání dítěte, jaká je **komunikace mezi jeho rodiči**. To je pro dítě model, který si nejdříve osvojuje.

Komunikace mezi rodiči by tedy měla být **otevřená**. Rodiče by si měli vyprávět navzájem, jak den prožili, co se jim líbilo, co se jim podařilo, co bylo obtížné, s čím mají starosti. Je důležité, aby si takový krátký čas udělali rodiče navzájem každý den. Pokud by tato komunikace mezi nimi neproběhla, mohlo by se stát, že za určitý čas se budou navzájem od sebe vzdalovat a budou žít spíše vedle sebe než spolu. Z této komunikace se učí také dítě. Učí se nebát mluvit spolu s rodiči a mít v nich toho nejlepšího kamaráda.

Pokud je otevřenost v komunikaci, znamená to, že matka může otci říct, jak si celý den prožila například v mateřském centru, co je pro ni důležité, jak jí práce nebo pobyt v mateřském centru naplňuje, co jí přináší. Stejně by měla mít matka nastavenou pozornost a vnímání na to, co jí říká táta, jaký požitek dne měl i on.

V komunikaci je zapotřebí také **humor**. Jsou chvíle, kdy je důležité dát nějakou situaci do úsměvné polohy, zasmát se nad ní. Někdy je pro dítě také velmi potřebné, že vidí rodiče, jak dovedou udělat legraci i mezi sebou.

V komunikaci mezi rodiči je důležité **mluvit sám za sebe**. Neosočovat nebo neobviňovat druhého. Nedomyšlet si hned, jak asi situace proběhla, co ten

druhý neudělal nebo udělal špatně. Mluvit sám za sebe, jak to dotyčný vnímá, co si myslí, z čeho má radost, co ho naplňuje, co ho zasáhlo, co se mu nelíbí. Pokud mluví rodič sám za sebe, druhý rodič z toho má lepší pocit, necítí se sunutý do kouta. Ve většině případů má chuť s danou věcí nebo obtíží něco udělat.

Další důležitou složkou komunikace je **akceptace (přijetí, respektování) druhého**. Pokud jeden rodič něco říká, má na něco určitý názor, je zapotřebí pro druhého rodiče, aby tento názor přijal vážně. Aby ho hned neodsuzoval, nedostal se s druhým rodičem do sporu, do konfliktu. Nejdříve je zapotřebí přijetí, krátké rozmyšlení a teprve potom je možné diskutovat, ptát se, mít jiný názor. V některých případech se často stává, že z takové komunikace vzejde názor úplně jiný, daleko lepší než na počátku, ze kterého mají obě strany radost.

Ve vzájemné komunikaci mezi rodiči je potřebné **najít čas pro sebe** navzájem. Tento čas může být velmi krátký, je ale zapotřebí, aby byl. Ze síly vzájemného vztahu mezi rodiči může totiž dítě čerpat klid, jistotu, bezpečí. A také podle známého „ve dvou se to lépe táhne“, tak mohou rodiče rozprostřít vzájemnou sílu a podporu. Navíc dítě vnímá, že jsou rodiče například v určitém výchovném postoji jednotní a to je pro něj důležité. Dává mu to oporu pro svá rozhodnutí, dává mu to jistotu v náročných okamžicích, kdy musí hájit své stanovisko nebo svůj názor před jiným vrstevníkem ve chvíli, kdy už tam rodiče nejsou.

### Co a jak z takové komunikace čerpá dítě?

Dítě především čerpá **příklad**. Mnohdy se až rodiče zasmějí, protože vidí a slyší jejich malé dítě, jak komunikuje, jaká gesta používá a jsou to tatáž gesta a ten stejný slovník, jaký používá i jejich rodič. Takže rodič je jakýmsi vzorem pro dítě.

Dítě často pocítí **atmosféru**, která právě v rodině je. Proto je zapotřebí, aby se nebálo ptát rodiče, co se děje, co je mu, co se stalo. Na druhou stranu i ze strany rodiče je zapotřebí, aby se nebál mluvit o tom, co si prožívá, na co myslí. V mnoha případech už i malé dítě vycítí, pokud se doma něco děje. Rodič je smutnější, zamlklejší, zadumanější. Někdy na dítě nereaguje hned nebo reaguje jinak než je dítě zvyklé.

Je zapotřebí navzájem **komunikovat**. Samozřejmě že není možné vyprávět dítěti všechno, co rodič prožívá, co jej rmoutí. Do určité míry je ale důležité

říct alespoň něco. Vysvětlit dítěti, proč se víc usmívá nebo víc mračí ... Pro dítě je důležité se v těchto věcech orientovat. Nemá pak pocit, že něco způsobilo ono samo. Neobviňuje se, často chce i rodiči pomoci.

Důležité je pro rodinu **trávit společně čas i mimo domov**. Ve chvílích, kdy je rodina pospolu, nemusí řešit každodenní povinnosti. Může si užít čas, jednotliví členové rodiny mohou odkrýt jiné své vědomosti a dovednosti a ukázat se druhému rodiči nebo dítěti z jiné stránky. Když například v mateřském centru udělají děti představení pro rodiče, táta mateřského centra pozná. Ví, jak vypadá, jak to v něm chodí. Z povídání o mateřském centru se stane skutečnost. Na základě této zkušenosti se často chce otec podílet na chodu centra nebo si pak dovede lépe představit, co práce v mateřském centru znamená.

Někdy je důležité dát si spolu s dítětem čaj a povídat si, jak věci fungují, co chtějí společně jako rodina plánovat, jak některé věci zařídit. Dítě má tak pocit, že se s ním počítá, že je jeho názor brán vážně, nebo že jej alespoň rodiče informují o tom, co naplánovali oni. Má před sebou jakousi **společnou budoucnost**, která je pro něj velmi důležitá.

Pro dítě je také důležité, aby se v rodině zachovávala **pravda**. Samozřejmě slovo pravda je velmi relativní. Znamená to ale, že se rodič nebojí říct dítěti základní pravdu, která se jeho rodiny dotýká. Je to pravda o smrti, o tom, jak se rodí děti, o finanční situaci rodiny. V každém věku to chce s dítětem mluvit jiným slovníkem, jinak obsáhle, ale mluvit.

Právě v rodinném prostředí, které by pro něj mělo být nejvíc otevřené a nejvíc přátelské, je na to prostor. Dítě pak dostane prostor se na věci zeptat, pokračovat v rozhovoru.

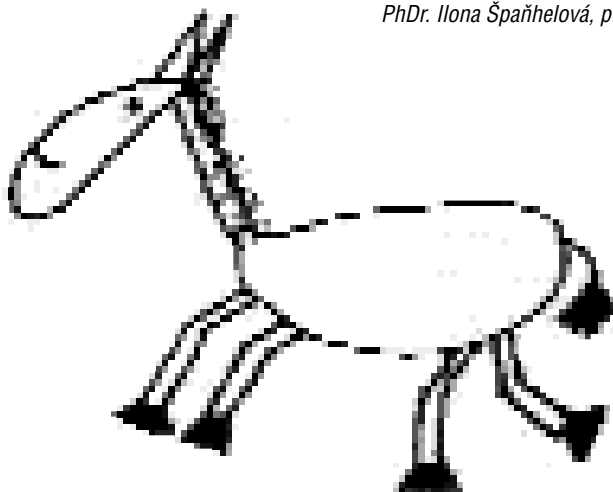
Dítě se nemá bát **mluvit i o věcech negativních**. Pokud udělalo dítě něco špatně, pokud se něco stalo, co zapříčinil, rodiče mají být ti první, které informuje, se kterými se domluví na nápravě, na odčinění. Rodiče by neměli dítě odsoudit. Naopak má pro něj fungovat ocenění, že to řeklo právě jim (a to není mnohdy jednoduché). Společně se pak mají snažit, aby se věc vyřešila, napravila.

Rodiče také mají spolu s dítětem čerpat ze situace, kterou udělali, jako z věci, která je poučila, která je pro ně **zkušeností**. Nemají se k ní vracet jako k věci negativní, o které nechtějí mluvit nebo kterou chtějí připomínat dítěti jako výčitku.

Důležitá ve vzájemné komunikaci je také **neskákat si do řeči, dát si prostor pro mluvení**. Naopak se někdy může stát, že jeden rodič nebo i dítě jsou spíše nemluvní, nemají tu potřebu mluvit, spíše si věci v sobě nosí a nesdělí je. Pak je zapotřebí, aby ten, kdo tuto potřebu něco sdělit cítí, začal. I máma může začít dětem doma povídat, jaký den si prožila, co bylo pro ni pěkné, důležité. Z tohoto příkladu se pak může rozpovídat i dítě.

A proto, komunikujme navzájem spolu, nenecháme si věci sami pro sebe. Vzájemná komunikace nás obohacuje, věci usnadňuje, odhaluje mnohé souvislosti, dává nahlédnout do světa toho druhého. Činí člověka radostnějším, protože není sám. Nežije vedle někoho, ale s někým!

*PhDr. Ilona Špaňhelová, privátní dětská psycholožka*





# ZKUŠENOSTI, O KTERÝCH SE NEMLUVÍ



## CO NEVÍTE O VÍCERČATECH

V době, kdy zaznamenáváme populační krizi, se za posledních 20 let rapidně zvýšil počet narozených dvojčat (z poměru 1:100 na 1:50). Důvody jsou zřejmé – stále více žen odkládá mateřství na pozdější věk a otěhotnění je složitější. Do hry vstupuje léčba neplodnosti, hormonální léčba a asistovaná reprodukce. Také otěhotnění do půl roku po vysazení hormonální antikoncepce zvyšuje pravděpodobnost početí dvojčat.

Málokdo si ale uvědomuje, že vývoj a výchova dětí z vícečetných porodů je diametrálně odlišná od výchovy dětí narozených po sobě. Výchova dvojčat a vícečat klade na rodiče zvýšené nároky nejen fyzické, ale i psychické a zejména finanční. Nemluvě o tom, že dvojčte B má největší riziko zdravotního postižení ze souboru všech živě narozených dětí (až 20% dvojčat trpí DMO). Matka dvojčat má sice prodlouženou „mateřskou dovolenou“ (peněžitý příspěvek v mateřství od zaměstnavatele) z 28. týdnů na 37, ovšem stejně jako matka trojčat, čtyřčat a matka samoživitelka. Matka trojčat a samoživitelka už není nikterak zvýhodněna! Stejně tak matka dvojčat (trojčat) pobírá pouze jeden rodičovský příspěvek. A přitom vychovává dvě (tři, čtyři) děti najeďnou! Ano, může se argumentovat tím, že maminka, které se narodí dvě nebo tři děti krátce po sobě, je na tom stejně, ale není tomu tak. Na příkladu si můžeme ukázat, jak jsou matky vícečat znevýhodněny. Matka, které se narodí tři děti s věkovým rozdílem mezi každým z nich pouze 1 rok, pobírá po dobu 3 x 28 týdnů peněžitý příspěvek v mateřství od svého zaměstnavatele ve výši 69% její původní mzdy. Rodičovský příspěvek pobírá až do 3 (4 let) posledního narozeného dítěte, tedy po dobu 6 let a celá tato doba se jí počítá jako odpracovaná léta na důchod. Nemluvě o tom, že takováto matka může starší děti od tří let dávat do mateřské školky. Naopak matka trojčat pobírá peněžitý příspěvek v mateřství pouze 37. týdnů a rodičovský příspěvek do tří (4) let věku trojčat. Do důchodu se jí započítají tedy pouze 3 (4) odpracované roky. Přitom obě matky vychovávají 3 děti – ta první zmiňovaná mohla volit dle své vlastní situace počet svých dětí, druhá zmiňovaná volbu neměla, dvojčata ani trojčata si nevybíráme... Není toto diskriminace?!

Klub dvojčat a vícečat se mimo jiné své aktivity snaží prosazovat zájmy rodin s dvojčaty a vícerčaty a bojuje za odstranění legislativní diskriminace těchto rodin. Uvedu jeden případ z praxe poslední doby: Paní Anjela Bondarenko je ukrajinská občanka, která v Čechách s manželem legálně pracovala již více než pět let. Žijí zde na základě dlouhodobého pobytu, platí zde daně i sociální a zdravotní pojištění. Měli by bývali nárok zažádat si o trvalý pobyt, ale protože se chtěli časem vrátit domů, neměli k tomu žádný důvod. Když paní Bondarenko otěhotněla, počítali s tím, že po porodu se vrátí zpět na Ukrajinu. Ve čtvrtém měsíci jí doktoři oznámili, že čeká dvojčata, v šestém měsíci na genetickém UZ zjistili, že to jsou trojčata (počatá zcela přirozeně). V tu chvíli se na nás obrátila a snažila se zjistit, jak má dál postupovat a jak jí můžeme pomoci, zúčastnila se přednášky pro budoucí rodiče a využívá naší telefonické poradny... Dělati jsme, co jsme mohli... Nakonec vše dobře dopadlo, trvalý pobyt získali v přednostním řízení (normálně se po zažádání čeká 6 měsíců), takže jejich děti budou mít hruzenou veškerou zdravotní péči - pokud by měli pobyt dlouhodobý pobyt, zdravotní pojištění se nevztahuje na děti. Paní Bondarenko porodila 26. 1. 2007 na porodnické klinice U Apolináře krásná a zdravá trojčátka – Dominika (2285g), Davida (1925g) a Alexandru (2205g). Mohlo se zdát, že je vyhráno. Ale... Od ledna začal platit nový zákon o sociálních službách a paní Anjela narazila. Dosud maminkám s trojčaty obvodní úřad přiděloval ošetrovatelku dle zákona, který od ledna přestal platit. A v novém zákoně se nikdo z úřadu nevyznal, takže požadoval od paní Bondarenko 3 000,- Kč měsíčně za přidělenou pečovatelku (téměř polovinu rodičovského příspěvku!!). Opět se Klub dvojčat vložil do příběhu ukrajinské rodiny a na základě přijetí u ministra Nečase a jeho interpretace příslušného zákona nakonec byla paní Angele a jejím trojčátkům přidělena pečovatelka zdarma. Konec dobrý – všechno dobré... Jak by si ale tato matka – imigrantka, která zde nemá žádnou rodinu kromě pracujícího manžela, poradila sama se třemi dětmi? Lze tuto situaci - nevědomost úředníků - nechat bez komentáře?

A jak tento článek zapadá do tématu? Nejen že se nemluví o tom, jak jsou rodiny s vícerčaty diskriminovány státem, ale o nedostacích v zákoně o sociálních službách se nikdy nemluví v souvislosti s trojčaty a čtyřčaty... Jako by téma vícečat a jejich specifických potřeb vůbec neexistovalo!

*Klára Rulíková, Klub dvojčat a vícečat, Praha*



# VÝMĚNA ZKUŠENOSTÍ

## KULATÉ STOLY - OSVĚDČENÝ NÁSTROJ KOMUNIKACE

Mateřské centrum Dobříšek a Pastorační centrum sv.Tomáše v Dobříšci přišlo v loňském roce s nabídkou organizace pravidelného setkávání takzvaných „Kulatých stolů“. Kulatým stolem rozumíme setkání zástupců partnerských organizací, mateřských center, NNO, církví a zástupců vedení obcí v regionu, kraje a ministerstev.

Cílem setkávání bylo především seznámit se a poté zlepšit komunikaci mezi jednotlivými organizacemi, které mezi sebou po dlouhou dobu existence prakticky nekomunikovaly, ačkoliv působily nedaleko od sebe. Tato klíčová aktivita podpořila vznik partnerské sítě včetně fungující databáze kontaktů. V rámci panelové diskuse během setkání mohly organizace řešit problémy, které je opravdu tíží a díky zástupcům z ostatních organizací, včetně místní správy, sdílely praktické rady usnadňující jejich situaci.

Realizovali jsme celkem čtyři setkání NNO z regionu u kulatého stolu se zajímavými hosty, například náměstkem hejtmána Středočeského kraje Mgr. Josefem Vackem, poradkyní ministryně informatiky Lenkou Ptáčkovou-Melicharovou, euromanažerem Jiřím Krásou, zástupci Komunitního centra v Berouně, místní samosprávy apod. Každého kulatého stolu se zúčastnilo v průměru šestnáct osob ze čtrnácti organizací, organizačně vše zajišťovaly maminky z Dobříšku, prostory a občerstvení zdarma poskytl Pastorační centrum.

Při moderování se nám velmi osvědčila technika LSP (leadership-support-process). Ta navozuje přátelskou atmosféru sdílení a zajišťuje prostor k vyjádření všem zúčastněným. Střídala se zajímavá témata: dobrovolnictví, vzdělávání, fundraising, na která jsme vždy připravili množství materiálů a zajímavých informací. Se souhlasem zúčastněných jsme pořizovali záznamy ve formátu MP3 a fotodokumentaci. Podrobný zápis jsme rozesílali všem ze seznamu kontaktů.

Z výstupů setkání NNO u kulatého stolu jasně vyplynula potřeba vytvořit komunitní plán sociálních služeb (KPSS) v regionu. MC Dobříšek bylo za NNO přizváno do místní akční skupiny (MAS) regionu Brdy - Vltava v rámci grantového programu Leader a v září 2006 se účastnilo dvoudenního setkání a tvorby plánu strategického rozvoje oblasti a mohlo ovlivnit určení prioritních oblastí a přípravu rozvojových projektů regionu. Pravidelně se setkáváme se zástupci dalších NNO, podnikatelů a samosprávy při workshopech MAS a při práci na KPSS.

Naší prvotní aktivitou, tzn. pořádáním kulatých stolů, jsme iniciovali tvorbu komunitního plánu sociálních služeb v regionu. Město Dobříš na náš podnět a s naší pomocí při vytvoření žádosti získalo v závěru roku grant v hodnotě 870 000 Kč. Vyvrcholením naší snahy by měl být náš podíl na přípravě projektu nového Komunitního centra pro všechny generace u nás v Dobříšci.

V pořádání setkání chceme pokračovat i v tomto roce a plánujeme uspořádat celkem 6 setkání pracovní skupiny s názvem Děti, mládež, rodina v rámci projektu „Na cestě ke komunitnímu plánu sociálních služeb na Dobříšsku“.

Plodem našeho úsilí by mělo být vytvoření podkladů pro strategický dokument KPSS, mapující potřeby občanů v našem regionu a v budoucnu samotná realizace Komunitního vzdělávacího centra na Dobříšsku.

Naše úspěchy i zklamání mapujeme a vyhodnocujeme v projektu Local to local, vyhlášeném a finančně podpořeném Sítí MC. V rámci závěrečné zprávy vypracujeme i manuál pořádání kulatých stolů, o který se podělíme s ostatními mateřskými centry.

*Petra Štěpová, MC Dobříšek, Dobříš*

## Z MATEŘSKÉHO CENTRA NA RADNICI

Jsme čtyři maminky na rodičovské dovolené, celkem máme 11 dětí od šesti neděl do 7let. Při podzimních volbách jsme se dostaly na MěÚ Milovice jako 3 členky komisí a jedna zastupitelka města. Jak se zdravotní sestra, učitelka MŠ a dvě učitelky ZŠ na rodičovské dovolené dostaly až na radnici?

Díky práci pro Mateřské centrum Milovice, jehož jsme spoluzakladatelky. Město Milovice je velmi zvláštní svým složením obyvatel. Po odchodu ruských vojsk v roce 1991 se do rekonstruovaných panelových domů začaly stěhovat mladé rodiny. Průměrný věk je 29 let. Město se staví prakticky od základu - opravují se domy, všechny chodníky, silnice, osvětlení, vznikají obchody i služby. Musela být postavena nová MŠ, kapacita ZŠ je již téměř naplněna. Do toho se během 15 let zvýšil počet obyvatel z 1100 na 7000 osob. Ideální místo pro vznik mateřského centra. Město se prudce vyvíjí a rodiny s malými dětmi zde tráví nejvíc času. Kdo jiný by měl upozorňovat na to, co zde ještě chybí? Členky občanského sdružení Maminky dětem, zakladatelky MC, již od začátku úzce spolupracují jak se zástupci města, tak s místními neziskovými organizacemi a institucemi. Práce pro MC nás naučila řadu dovedností, které jsme dříve neovládaly - práci s počítačem, řízení velké organizace, získávání financí a darů od sponzorů, vyplňování projektů a grantů aj. Zkrátka i přes péči o malé děti „jsme celkem v obraze“. Aktivním maminkám, které nám s MC pomáhaly či pomáhají, se stalo centrum nejen místem odpočinku, ale především místem seberealizace a dalšího vzdělávání. MC je pro nás ohromná škola života. Snaha o realizaci toho, co bychom ve městě chtěly, nás dovedla až na radnici. Pravidelně pořádáme setkání institucí a neziskových organizací působících v Milovicích, jsme hlavními pořadateli Prozávacího pochodu městem, jehož se loni zúčastnilo 17 místních organizací a kdy byl v našem městě hromadný den otevřených dveří v důležitých budovách města. Inicivovaly jsme vznik komunitního plánování sociálních služeb. Inspirovaly jsme se projektem z Olomouce „Obec pozorná k rodině“ a společnými silami se pokúsíme prosadit řadu změn, které ulehčí rodinám s dětmi jejich život v Milovicích.

*Petra Dobiášová, MC Milovice*

## JAK JSME NASKOČILY DO ROZJETÉHO VLAKU

Už je to víc než měsíc, co jsme oficiálně naskočily do parádně rozjetého vlaku – tedy Křesťanského mateřského centra Sedmikráska v Hradci Králové. Jarča, zakladatelka a dosavadní předsedkyně centra, ukončila po téměř deseti letech mateřskou dovolenou a odchází do práce. S ní odchází i skupina aktivních spolupracovnic a opor centra – děti jim odrostly, nastoupily do školek a škol a mateřskou „dovolenou“ naplněnou v tomto případě z velké části dobrovolnou prací pro centrum střídá klasické zaměstnání. Nastal čas na generační výměnu. I to je jedna z bolestí fungování mateřských center – maminky se zde střídají poměrně rychle a tak se stane, že nutnost personální změny na vedoucí pozici může být také otázkou přežití či zániku celého mateřského centra.

Já sama mateřské centrum navštěvuji jako účastnice nejrůznějších akcí už několik let (nejstaršímu synovi je 6). Dokonce jsem občas fungovala jako příležitostná lektorka, uváděla jsem pár Mikulášských besídek a karnevalů, sem tam něco upekla či pomohla umýt okna v centru ... Ale když jsem byla oslovena, zda bych se nechtěla stát součástí vedoucího týmu mateřského centra, moc se mi do toho nechtělo. Dosud jsem v centru pomáhala, pokud se mi chtělo – mohla jsem, ale nemusela. Jestli přijmu funkci ve výboru, už se z toho jen tak nevykrotím. Nakonec mě však přemohl pocit zodpovědnosti, vždyť mateřské centrum Sedmikráska považují také tak trochu za svoje centrum a kdyby mělo skončit, protože se nenašlo pár maminek ochotných se o jeho fungování postarat, byla by to naše velká prohra. Mému rozhodnutí pomohlo také to, že jsem dostala na starost vydávání našeho měsíčníku Lístky Sedmikrásky a také propagaci našeho centra v regionálním tisku. Vystudovala jsem totiž češtinu, a tak jsou pro mě tyto úkoly radostí a zároveň příležitostí k rozvoji konkrétních schopností, které třeba jednou uplatním i v zaměstnání.

Abychom s ostatními členkami výboru zajistily bezproblémový chod mateřského centra, udržely všechny dosavadní aktivity a nabídly také něco nového (co všechno se u nás děje, se můžete podívat v programové nabídce), musely jsme si rozdělit úkoly a také zodpovědnost za jejich plnění. Naštěstí jedna z nás je právnička (píše granty a vyřizuje všechny formality s úřady), druhá je ekonomka (bere na svá bedra veškeré finanční záležitosti), další má výtvarné schopnosti, a tak se stará o kroniku. Předsedkyně Johana vyniká organizačním talentem, který je nezbytný k tomu, aby nás všechny dala dohromady a udržela v centru určitý řád. Nakonec se ukázalo, že je kolem centra další řada ochotných maminek, které mohou nabídnout své schopnosti pro vedení kroužků či seminářů a nebo pomoci s přípravou a organizací různých akcí.

Celý výkonný výbor mateřského centra se schází jednou za 14 dní, téměř obden se však schází naše předsedkyně, právnička a ekonomka – úřady nás nenechají zahálet. Výhodu je snad možné vidět jedině v tom, že naše děti už jsou v mateřském centru jako doma.

Pokud je něco potřeba vyřídit v mezidobí mezi našimi schůzkami, využíváme především e-mail. Dokonce se mi zdá, že tímto způsobem mnohdy vyřídíme více než při osobním setkání, neboť to nám většinou za zády pobíhají naše děti a člověk při neustálém ohlížení, co se zas kde stane, na mnoho věcí lehce zapomene. A jak vypadá jeden takový „úřední“ večer u nás doma?

Úterý 20.00 hodin

Usedám k počítači. Děti konečně zalehly do postele a jen tlumené rány z pokojíčku a přidušený smích (nebo je to brek?) dávají tušit, že do spánku je ještě daleko. Manžel sice není nadšený, těšil se, že se konečně podívá na tu novou počítačovou hru, ale já slibuji: „Je to jen pro dnešek, vždyť víš, že máme zítra v Sedmikrásce schůzi, budeme vymýšlet program na příští měsíc, musím se na to připravit a ještě dnes večer zjistit několik věcí a předjednat je s potenciálními lektory...“ Manžel se odevzdaně usadil do křesla a zapíná si televizi. Píšu první mail a odesílám ho. Zároveň stahuji došlé zprávy. Přeposílají mi oficiální poštu z centra. Ať prý vidím, co toho každý den chodí, a ať si taky počtu. Vtipné. Než se tím proberu, ještě dvakrát odbíhám do pokojíčku (nejdřív pofoukat bouli, pak pro změnu pohrozit vařečkou) a skoro hodina je pryč. Otevírám mail od Aničky. Posílá ke kontrole projekt na Čarodějnice, jedna formulace se mi tam nelíbí, tak obratem posílám zpět svoje připomínky. Raději pošlu kopii i Evě a Johance. Odesláno. Vzpomněla jsem si, že ještě potřebuji změnit plakátky na karneval a taky ty dětské písničky. Znovu píšu Johance, ta to bude zařizovat. Odesílám mail Johance. Zároveň se stahuje došlá pošta, něco už tam je. Tak kdopak dnes večer sedí



u počítače? Eva posílá první reakci na mé připomínky k projektu na Čarodějnice. Souhlasí se mnou, také je pro změnu. Zítra se o tom v centru pobavíme. Ještě je tu něco od Johanky. Slibuje, že zítra ráno vše, co je potřebné na karneval, přinese. A ptá se, jak je to s tou maminkou, co slíbila udělat přednášku o Novém Zélandu. Odpovídám, že to zjistím. Po chvíli hledání objevuji kontakt na onu paní a píšu jí mail s podrobnostmi k domluvené přednášce. Ještě bych potřebovala odpověď od Jany – psala jsem jí už včera o témata výtvarné dílny na příští měsíc. Ale zpráva od ní tu není. Urgovat to zatím nebudu – do uzávěrky našich Lístků na příští měsíc zbývají ještě 2 dny.

Úterý 22.00 hodin

Manžel pochopil, že se k počítači dnes už nedostane a odchází spát. Na mobilu mi pípl oznámení dalšího došlého mailu. Johanka...

Úterý 22.30 hodin

Odcházím do postele. Vždyť se zítra všechny uvidíme v Sedmikrásce, tak vše můžeme dořešit tam. A pokud něco nestihneme, nebo zapomeneme? Bez obav. Máme přece internetovou poštu!

Středa 20.00 hodin

Usedám opět k počítači. Manžel se vůbec netváří přívětivě. Slibuji, že je to opravdu jen na deset minut, vždyť jsem všechno vyřídila už včera. A v duchu si říkám, že zítra si ty maily musím za každou cenu vyřídít dopoledne. Třetí večer bez počítače – to už by mi doma asi neprošlo. . .

*Stanislava Kučerová, Křesťanské mateřské centrum Sedmikráska, Hradec Králové*

## HLÍDÁNÍ MAMINEK

Bulletin Půl na Půl si беру do ruky ráda. Často mám špatný pocit z mého snažení, z mého výkonu! Možná to vyzní jako laciná reklama, ale vědět, že má někdo další stejné nebo podobné problémy a dokázal se postavit a jít dál s dalším novým nadšením, je pro mě určitá síla a najednou se mi nápady honí hlavou a v ten moment jsou starosti lehce zvládnutelné (než přiletí další klacek pod nohy!). A celý proces se opakuje. Vezmu bulletin, i starší číslo, a nabírám síly. Dalším čerpáním sil je pro mě i setkávání mateřských center mezi sebou nebo na regionálních setkáních (na celorepublikovém jsem ještě nebyla). Taková relaxace, která mě přivedla k závěru: vlastně, myšlenka, proč vznikají centra, je pomoc, předávání zkušeností, setkávání a další a další, samy víte nejlépe, co které z nás centrum přineslo, je potřeba této myšlenky poděkovat. Poděkovat samy sobě, co se nám podařilo a poděkovat ostatním. Nevěděla jsem, jak jsou tato slova důležitá, dokud jsem se nedostala do určitých a častých krizových období.

Děkuji vám všem, že se mateřská centra zakládají a díky vám existují, velký dík patří také Sítí a naší Rut, bulletinu a pokud dovolíte, poděkuji i sama sobě. Děkuji všem, kteří nás podporují a pomáhají. A dost sentimentu! Malý tip jak se nezbláznit a nekoukat jen na „telku“. Naše centrum má podobné aktivity jako jiná MC, ale chtěla bych vám předat zkušenost z jedné aktivity. „Hlídní maminek“ je večerní posezení u kávy (jak máme v programu, ale někdy se dostane i na svařáček), s hostem na dané téma (první pomoc, povídání o adventu, sourozenecké konstelace atd.) nebo výtvarná dílna (drátkování, ubrousková technika, malování mandal, výroba adventních věnců aj.). Setkáváme se v pravidelných čtrnáctidenních intervalech. Nepravidelně máme i masáže. Ve dvojicích se vzájemně učíme pod dohledem lektorky hmatům a člověk si tak krásně odpočine. Původně jsem si myslela, že o pestrý program bude velký zájem, on by i byl, ale některým mamkám nevyhovuje doba 20-22, někdy i déle. Většinou se nás schází 6 (z celkového počtu 52) členek. Celý půl rok mě trápila tak malá účast. Ale předposlední sezení bylo jiné. Sešlo se nás tam, no, tipněte si? Nebudu napínat - šest. Po dlouhé době jsem odcházela z centra nadšená! Téma byly sourozenecké konstelace a teprve teď, na tomto povídání mi došlo, že mihn může být lépe. Každá z přítomných mamin mohla vyjádřit svůj souhlas, svou vlastní zkušenost, pobavit se... Bylo nás tak, že nastala více než přátelská atmosféra. Dýchl na nás duch Myšlenky, proč zakládat MC, anebo trochu svařáčku? Ale rozhodně víc v tom nebylo. Na posledním setkání nás bylo 12 na téma drátkování a ubrousková technika.

Děkuji, holky, že se setkáváme nejen v našich centrech a v naší Sítí.

*Martina Andrysová, RC Domeček, Třebechovice pod Orebem*



# NÁPADY Z MATEŘSKÝCH CENTER PRO MATEŘSKÁ CENTRA

## HEDVÁBNÉ OBRÁZKY – RADOST PRO NÁS I NAŠE DĚTI



V mateřském centru v Litomyšli se schází maminky již jedenáctým rokem. Tak jako v jiných mateřských centrech připravujeme program pro děti i pro maminky, děti si oblíbily výtvarné dopoledne „malý šikulka“ a dopoledne plné říkanek, her a písniček „malý neposeda“. Maminky se rády sejdou při dílnách: vánoční a velikonoční aranžování, šití tašek, výroba kulatých papírových krabic, malování na hedvábí a spouště dalších aktivit.

*Koníček jedné z členek nás zaujal natolik, že jsme si techniku malování na hedvábí chtěly vyzkoušet. Namalovaly jsme si šátky, šály, kravaty, obrázky a přáníčka. Vlastnoručně zhotovené výrobky udělaly radost nejen nám, ale i našim blízkým a přátelům. Mezi velmi oblíbené patří výtvarná dílna: „Malování obrázků s dětskou tematikou“. Rádi se s vámi podělíme o pracovní postup:*

Hedvábí si vypneme do dřevěného rámečku, fixem na hedvábí lehce předmalujeme vybraný motiv a můžeme se pustit do práce. Konturou na hedvábí namalujeme obrysy, počkáme, až vše zaschne a začneme slabým štětcem jako u omalovánky vybarvovat barvami na hedvábí. Hotový obrázek sundáme z rámu a z rubu barvy 2-3 minuty zafixujeme žehličkou. Motiv opatrně podle kontury vystříhneme, musíme stříhat těsně u kontury, jinak se hedvábí třepí a výsledek vypadá nedbale. Takto nachystaný obrázek nalepíme na lehce tónovaný papír s rastrem nebo na ruční papír a vložíme do dřevěného rámečku. Nakonec můžeme celý obrázek dotvořit konturou na hedvábí, motiv se tak sjednotí s podkladem a působí estetičtěji.

Tuto techniku využíváme při výrobě novoročních přáníček a naše vlastnoruční výroba obdarované vždy potěší. Počáteční pořizovací cena je dosti vysoká, ale radost z namalovaných výrobků je vyšší. Přejeme i vám mnoho úspěšných dílen a těšíme se na vaše zkušenosti.

*Petra Benešová, MC Litomyšl*



1  
2006

## SÍŤ MATEŘSKÝCH CENTER V ČESKÉ REPUBLICE

občanské sdružení  
IČO: 26545136  
sídlo: Široká 15, 110 00 Praha 1  
kancelář: Hradební 3, 110 00 Praha 1  
telefon: 224 826 585  
email: sit.mc@centrum.cz

2  
2006

**WWW.MATERSKA-CENTRA.CZ**

**PREZIDIUM: RUT KOLÍNSKÁ, LEONA HOZOVÁ,  
DAGMAR HAMALOVÁ, DANA HUBÁLKOVÁ, KLÁRA RULÍKOVÁ**

**KANCELÁŘ: JANA FAJTOVÁ, MONIKA PETRUCHOVÁ**

**Č.Ú. 51-0888700287/0100**

3  
2006

Bulletin Půl na Půl:  
koordinátorka: Monika Petruchová  
redakční rada: Rut Kolínská, Jana Fajtová  
foto na přední straně: Jiří Gajdošík  
obrázky: Kristýnka Staňková  
grafická úprava: Petr Kolínský, ReproM  
tisk: Tiskárna Brouček  
korektury: Jiřina Chlebovská  
datum uzávěrky příštího čísla: 20.května 2007  
náklad: 2100 ks  
evidováno: MK ČR E 16659

4  
2006

Seznam členů Sítě MC v ČR a další informace o mateřských centrech najdete na stránce [www.materska-centra.cz](http://www.materska-centra.cz), kde si každé centrum samo aktualizuje svá data a vkládá své akce.

5  
2007

K 1. 3. 2007 Sít' MC v ČR sdružuje 200 mateřských center z celé České republiky.

6  
2007

### Dozorčí rada Sítě mateřských center v České republice

KRAJ	JMÉNO	MATEŘSKÉ CENTRUM
Jihočeský *	---	
Jihomoravský	Lucie Cvaková	RC Maceška, Znojmo
Karlovarský *	---	
Královéhradecký	Marie Kubátová	MC Kopretina, Vrchlabí
Liberecký	Pavlna Bartošová	MC Mateřídouška, Hejnice
Moravskoslezský	Edita Kozinová	RC Chaloupka, Ostrava
Olomoucký	Jitka Zapletalová	MC Cipísek, Prostějov
Pardubický	Monika Čuhelová	MC Krůček, Svitavy
Plzeňský	Hana Pudelská	Centrum dětí a rodičů, Plzeň
Praha hl.m.	Eliška Kasinová	KMC Knoflík, Praha 9
Středočeský	Simona Vlasáková	MC Permoniček, Jílové u Prahy
Ústecký	Ivana Lhotáková	Centrum volného času, Most
Vysočina	Iveta Ondráčková	Třebíčské centrum, Třebíč
Zlínský	Pavla Fojtíková	RMC Sluníčko, Vsetín

\* v Jihočeském a Karlovarském kraji zatím nemají své zvolené zástupce/kyně v dozorčí radě